

ΟΤΑΝ ΠΕΣΗ

ἡ παρούσα κυβέρνησις, περὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. **Μαυροκορδάτου**, θὰ δυνάμεθα νὰ λέγωμεν ὅτι δὲν παρήλθεν ἀπαρατήρητος, ὡς τόσοι προκατόχοί του. Δύο πράξεις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του γενόμεναι, ἡ **κατάργησις τῶν ὑποτροφιῶν** καὶ ἡ εἰς τὰ γυμνάσια τοῦ Κράτους εἰσαγωγή τῆς **γυμναστικῆς ὡς ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος**, ἀκοῦσι νὰ δοξάσωσιν ἓνα Ἑλληνα ὑπουργόν, διότι παρὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπουργῶν εἴμεθα συνειθισμένοι νὰ ἐνθουσιαζώμεθα ὅταν δὲν κάμνωσι τίποτε καλόν, ἀλλὰ καὶ τίποτε κακόν. Ἡ πρώτη εἶχε καθαρῶς ἠθικόν χαρακτήρα· ἡ δευτέρα παιδαγωγικόν, σχεδὸν ἐπαναστατικόν.

*

**

Ἐπαναστατικόν, διότι ἄχρι τοῦδε ἡ πολιτικὴ τῆς παιδείας μας ἦτο ἡ πολιτικὴ τῆς βλακειᾶς μας. Ἄνετρέφομεν ὑδροκεφάλους εἰς σώματα πιθήκων. Ἐπαναστατικόν, διότι μέχρι τοῦδε παρεγνωρίζομεν τὴν ἐπιστημονικὴν ἀλήθειαν ὅτι αὐτὰ τὰ κολοκύθια: ψυχὴ, πνεῦμα, διάνοια, φαντασία εἶναι τίποτε ἀπέναντι τοῦ ψηλαφητοῦ ὄγκου: σῶμα. Καὶ ἐζητοῦμεν χωρὶς σῶμα νὰ δημιουργήσωμεν ψυχὴν. Ἐπαναστατικόν, διότι ἡ σημασία τῆς γυμναστικῆς εἶναι ὄχι μόνον ἐθνολογικὴ, ἀλλὰ καὶ πολιτικὴ. Τὰ ἀποτελέσματά της εἶναι βραδέα, ἀλλὰ καταφανῆ. Ὁ τύπος τῆς φυλῆς τελειοῦται, τὸ ἄτομον γίνεται βέλτιον ἑαυτοῦ, ὁ πολίτης δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς στρατιώτης κατὰ παντός ἐχθροῦ, ἐξωτερικοῦ ἢ ἐσωτερικοῦ.

*

**

Σπανίως τὰ ἑλληνικὰ ὑπουργεῖα σκέπτονται καὶ πράττουσιν ἔργα τοιαύτης σημασίας. Τὰ συνήθη ἔργα τῶν ἀφορῶσι τὴν αὐτοσυντηρησίαν τῶν, γινομένην πάντοτε δαπάναις τοῦ τόπου. Διὰ τοῦτο ἐσπεύσαμεν νὰ ἐξάρωμεν τὸ μέτρον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Νομίζομεν μόνον ὅτι ὅπως τὸ μέτρον τελεσφορήσῃ, δὲν ἀκοῦσι μόνον διατάγματα, ἀλλὰ καὶ χρήματα. Ἵπὲρ τῆς γυμναστικῆς δέον νὰ προσδιορισθῇ ἰδιαιτέρον χρηματικόν ποσόν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ· καὶ τότε τὸ μέτρον τῶν ἀφορῶν τὰ Γυμνάσια νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὰ δημοτικὰ Σχολεῖα.

*

**

Περίξ τῆς κυβερνητικῆς ταύτης πρωτοβουλίας ἐλπίς τότε ὑπάρχει νὰ ἰδρυθῶσι γυμναστικαὶ ἐταιρίαι, αἵτινες θὰ παραλάβωσιν ἐν ἑαυταῖς τὴν ζώνην τῶν πολιτῶν. Οὕτως ἡ καθολικὴ ἐκγύμνασις καὶ ἡ καθολικὴ στρατολογία θὰ μεταβάλωσι τὴν ὄψιν τῆς Ἑλλάδος.

*

**

Ὅ,τι ὁ «Αἰών» κατέκρινεν ὅτι διὰ τοῦ Διατάγματος δὲν προβλέπει καθαρῶς στρατιωτικὸν τὸν χαρακτήρα τῆς γυμναστικῆς τῶν Γυμνασίων, πρῶτον δὲν εἶναι ἀληθές διὰ τοὺς ἰδόντας ἐν ἐφαρμογῇ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἱκανοῦ διευθυντοῦ τῶν Γυμναστηρίων κ. Φωκιανοῦ. Δεύτερον μᾶς φαίνεται πολὺ ἄκρον ἄκρον μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς καθολικῆς στρατολογίας ἢ ἀξίωσις νὰ μεταβληθοῦν τὰ σχολεῖα εἰς στρατώνας. Ἡ γυμναστικὴ ἀντικείμενον δέον νὰ ἔχη τὸν πολίτην—ἄνθρωπον, οὐχὶ τὸν πολίτην—στρατιώτην. Ὁ στρατιώτης ὕστερον εὐκόλως μορφοῦται ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅ,τι ζητοῦμεν εἶναι ἡ **τελειότης** τῆς εἰσαχθείσης μεταρρυθμίσεως.

ΕΘΑΥΜΑΣΑΜΕΝ

τὸν ἐν τῇ *Ἐφημερίδι* δημοσιευθέντα λόγον τοῦ κ. Γερασίμου Ζωχιοῦ εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ **Φιλίππου Ἰωάννου**. Ἦτον ὠραῖον ἐντὸς θεολογικοῦ περιόλου νὰ ἐκσφενδονισθῶσι τόσον τολμηραὶ διὰ τὸν στενὸν ὄριζοντά μας ἀλήθιαι. Ἦτο ὠραῖον νὰ κηρυχθῇ πτώμα ὑπὸ τοῦ γηραίου πολιτικοῦ ὁ Ἀριστοτέλης καὶ νὰ σταυροκοπηθῶσιν ἴσως ὄχι πλέον οἱ Θεολόγοι, ἀλλ' αὐτοὶ οἱ περὶ τῆς φιλοσοφικῆς ἔδρας ἐρίζοντες ἀνεπιστήμονες *φιλόσοφοι*!

*

**

Ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ συγχαίρομεν τῇ Ἰατρικῇ Σχολῇ διὰ τῆς εἰς τακτικὸν καθηγητὴν ἀνακηρύξεως τοῦ τέως ἐκτάκτου καθηγητοῦ κ. Ι. Ζωχιοῦ, ἱατροῦ ἐκ τῶν ἐπιστημονικωτέρων καὶ καθηγητοῦ ἐκ τῶν λυσιτελεστέρων.

ΨΑΡΑΔΙΚΑΙΣ ΦΩΤΙΑΙΣ.

Λάμπει τῆς λίμνης τὸ νερὸ
'Απ' ταῖς ψαράδικαις φωτιαῖς,
Κι' ἀνοῖ κρυμμένο θησαυρὸ
Εἰς τῶν ψιράδων ταῖς νυχτιαῖς.

Τυφλὰ τὰ ψάρια 'ς τὸ σωρὸ
'Σ τῆς κάμας πέφταν ταῖς βουτιαῖς.
Λάμπει τῆς λίμνης τὸ νερὸ
'Απ' ταῖς ψαράδικαις φωτιαῖς.

Καὶ μοῦ ξεφεύγει ὁ νοῦς, θαρρῶ,
'Σ ἄλλους ψαράδες: ταῖς *ματλαῖς* ..
Μὲ φῶς τυφλώνουν πρὸ λαμπρῶ
'Απ' ταῖς ψαράδικαις φωτιαῖς.

Κωχτήης.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ.

Ἄκρον ἄκρον χρηματισμοῦ:
Νὰ δίδῃς εἰς ἐνοίκιον τὸ ἥμισυ τῆς συζυγικῆς σου κλίνης

— Εἰς ποῖον σῶμα θὰ καταταχθῆς;
— Μὰ φίλε μου, ἤθελα νὰ πῆγαινα εἰς τὸ ἵππικόν, ἀλλὰ φοβοῦμαι τᾶλογα.
— Ἄλθθθθθθ· τὸ καλλίτερον σῶμα θὰ ἦτο τὸ ἵππικόν, ἀν δὲν εἶχε τᾶλογα.

Μετὰ τὸ τέλος καυγᾶ ἐνωμοτάρχης ἐπιπλήττει τοὺς παρατυχόντας χωροφύλακας ὅτι δὲν ἐσπευσαν νὰ προλάβουν τὴν συμπλοκὴν:

— Δὲν ἐπράξατε τίποτε καὶ θὰ δώσητε λόγον τῶν πράξεών σας.

Νάτος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ὁ διανομὸς τοῦ «Αἰῶνος» ἀπόλεσεν ἀπὸ τοῦ καταστήματος τῶν Δικαστηρίων μέχρι τοῦ Δημαρχείου ἐν τραπεζικῶν γραμμάτων τῶν δρ. 112. Ὁ εἰδὼν αὐτὸ παρακαλεῖται νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν πτωχὸν τοῦτον οικογενειάρχην, εὐρισκόμενον ἐν τῷ ἡμέτερῳ γραφείῳ, κρατῶν ὡς ἀμοιβὴν δραχ. 28.